

[Vesterager.]

kommission, var ikke, at det kirkelige Tilsyn, vi havde, var for daarligt; men vi frygtede, at det helt skulde forsvinde. Det var det, vi satte os imod. Nu har vi altsaa faaet bekræftet af Ministeren, at der slet ikke røres ved dette Forhold, men at den Tilsynspligt, Biskopperne har ifølge den gældende Lov, bliver ved at bestaa. Det er oven i Købet slaaet fast i selve Loven, at det ogsaa kommer til at omfatte de private Seminarier, saa Biskopperne ikke behøver at nære Tvivl om Tilsynsretten og Tilsynspligten overfor de private Seminarier. Dermed har jeg ladet mig nøje. Hvorfor i al Verden skulde jeg kæmpe for noget, som ikke ligger for? Kommer der en Tilsynslov, skal jeg nok vedkende mig mit Syn paa Tilsynsspørgsmaalet. Men naar det, vi hidtil har haft, og som vi er tilfredse med, vedbliver at bestaa, hvorfor saa kaste sig ind i en fuldstændig meningsløs Kamp, som ikke har den fjerneste Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Det forundrer mig meget, at det ærede Medlem, der var Medlem af Udvalget, ikke spørger om og faar Klarhed over dette Forhold og faar sin Uvidenhed afhjulpet, før han tager Kampen op om denne Sag.

Med Hensyn til Optagelsesprøven skal jeg sige, at det ogsaa udmærket godt kan hænde under de nuværende Forhold, at en ung Mand falder igennem og maa læse igen et Aar for at blive optaget. Og med Hensyn til Realeksamen ved vi alle sammen, at Kampen fra Venstres Side føres imod Eksamensskolerne og mod de Folk, der søger derfra. Derfor havde jeg Grund til at spørge, om disse unge Mennesker, som har taget Realeksamen, af den Grund er mindre kvalificerede til at gaa Lærervejen end de, der ikke har taget den. Jeg har søgt at imødekomme dem, der har Eksamen, og at gøre det muligt for dem, der ikke havde det, ogsaa at komme ind paa en lempelig Maade. Det er det eneste fornuftige, og det skulde Venstre være gaaet med til; jeg tror ærlig talt ogsaa, at de er kede af, at de ikke har gjort det.

Ordføreren (Vilhelm Rasmussen): Det var en mærkelig Belysning, det ærede Medlem Hr. Moltesen kastede over den Nedskæringspolitik, med Hensyn til Statens Lærerhøjskole, der foregik under Ministeriet Madsen-Mygdal, i hvilket det ærede Medlem selv havde Sæde. Thi det er jo ikke alene en Institution, der fortsætter Uddannelsen ved 1-aarige eller 2-aarige Kursus, nej, den har netop den Ejendommelighed, at den

kan vedvarende fortsætte Læreruddannelsen ved det oprettede Fjernstudium. Jeg finder det i øvrigt mærkeligt, at et Medlem, der var Medlem af selve den Regering, som foretog Nedskæringen, nu staar op og erkender, at denne Nedskæringspolitik for Lærerhøjskolens Vedkommende var rent og skært forfejlet og uforsvarlig.

Maa jeg saa i Anledning af Spørgsmaalet om Gaardmandssønnerne gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit netop stod her og advarede imod at komme længere bort, end vi allerede var det nu, med Hensyn til Tilgangen til Lærerstand fra Gaardmandshjemmene, fra Hjemmene ude paa Landet. Det er heroverfor ganske naturligt, at vi andre spørger: Med hvilken Ret skal Gaardmandsfamilierne have et saadant Fortrin, da Gaardmandsstanden dog i Tal kun udgør 9 pCt. af hele den danske Befolkning?

Arnth Jensen: Det nytter ikke, at det ærede Medlem Hr. Vesterager prøver paa at knibe udenom her og slaar om sig med „Uvidenhed“ o. s. v., for det ærede Medlems Uvidenhed har i saa Tilfælde været lige saa stor som min. I den store Skolekommission har det ærede Medlem jo selv sammen med det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen stillet Forslag om, at denne Bestemmelse absolut skulde ind som en Lovparagraf, men da Ministeren udtalte sig herom og gav et Ministerord paa det, saa erklærede det ærede Medlem sig tilfreds med dette Ministerord. Men det ærede Medlem har intet faaet lovfæstet, saaledes som det ærede Medlem har paastaet.

Det ærede Medlem siger, at Kampen mod Realisterne føres fra vor Side. Dette er aldeles ikke rigtigt, og det kan ikke nytte, at det ærede Medlem vedblivende paastaar det, for vi har ikke paa noget Punkt villet lægge Eleverne fra Realskolerne Hindringer i Vejen for at komme paa Seminarierne. Derimod har det ærede Medlem ved at gaa med til den skærpede Optagelsesprøve været med til at lægge Elever fra Folkeskolen Hindringer i Vejen, stik imod det Standpunkt, som det ærede Medlem indtog i 1920.

Vesterager: Ja, det vil jo sige en hel Del, hvis min Uvidenhed skal være lige saa stor som det ærede Medlem Hr. Arnth Jensens.

Jeg skal imidlertid oplyse, at i den store Skolekommission havde vi jo alle Skolelovene, det hele Kompleks, til Behandling, og da regnede vi med, at vi